

สกุ๊ปภาพข่าว: โซว์งานแสดงศิลปะรูปร่างปั้นสำริดครั้ง แรกของปิยทัต เหมทัต “หิมพานต์”

สกุ๊ปภาพข่าว: โซว์งานแสดงศิลปะรูปร่างปั้นสำริดครั้งแรกของปิยทัต เหมทัต “หิมพานต์” เปิดแล้ววันนี้ –7 มิถุนายนนี้ ณ แกลเลอรี ไอเอซิส สุขุมวิท 43

หลังจากประสบความสำเร็จจากผลงานการถ่ายภาพนำไปแสดงในระดับโลกมามากมาย วันนี้ ปิยทัต เหมทัต ได้ถ่ายทอดงานการแสดงศิลปะรูปร่างปั้นสำริดครั้งแรกภายใต้ชื่อ “หิมพานต์ EDEN” ตอน 2 ผ่านการถ่ายทอดแนวคิดผ่านการสร้างงานในสวนสวรรค์ ที่คาดหมายให้สวนเป็นดินแดนแห่งการสัมผัส : สีส, กลิ่น, น้ำ, นกร้อง ในนานาตำนานสวรรค์คือ สวน – อีเดน, เอลิเซียม, หิมพานต์

แต่ ปิยทัต เหมทัต ก้มหน้าก้มตาสร้างงานในสวนสวรรค์เพื่อบันดาลสวนแห่งจิตวิญญาณที่ค้นหาหนทางหลุดพ้นจากการจองจำของรูปสลักหินสี แม้กระนั้น ความกอธิคแต่เช่นของหิมพานต์บ้านี่หอมฟุ้งด้วยกลิ่นควันของพืชศักดิ์สิทธิ์ที่หอมฟีทุกยุคทั่วโลกเรียกว่า ‘ครู’ อบรมออกมาจากบ้องสำริดซึ่งหัวเคลิ้มฝืนสีเขียว, สีดำ และทองสามหัวกำลังจับอย่างครุ่นคิด

ทั้งที่ผลงานผลิตขึ้นมาอย่างละเมียดละไมโดยเทคนิคคลาสสิค รูปร่างปั้นเหล่านี้มีความเรียบง่ายและความขลังดั่งโบราณวัตถุก่อนประวัติศาสตร์จากอีสานยุคสำริด (บรอนซ์เอจ) ซึ่งไม่น่าแปลกใจ เพราะถึงแม้ว่าศิลปินจะหล่อหลอมฝีมือมาจากประเพณีการช่างของตะวันตก เขาได้รับการฝึกฝนด้านงานสำริดที่อุบลข ดินแดนที่เต็มไปด้วยร่องรอยของอารยธรรมโบราณกาลและแม้ว่ารูปร่างเหล่านี้จะเป็นวัตถุของแข็ง มันกลับพาเราไปสู่มิติแห่งอากาศธาตุ ไม่ใช่แห่งความเพ้อฝันแต่แห่งความจริงเหนือโลก : อสรพิษแห่งสวนอีเดนที่ทั้งเย้ายวนและชวนแขยง แปลงร่างเป็นมือกาว์เรียกและลูกกะตาที่จ้องมอง ; ‘สมองงู’ ที่ยั้วเยี้ยและ ‘หัวใจ’ ที่ออกเงย ; ‘บ้องแอปเปิ้ล’ ที่ผู้ใช้ต้องดูดควันออกมาจากปากช่องคลอด – ประตู่ที่เราทุกคนผ่านเข้ามาสู่โลกนี้ ; ทรงคล่องสร้อยนาครักษาเศียร (อายุตนะทั้ง5) องค์พระศิวะหยิบยื่นดวงจิตสำนึกให้เรารู้ชั่วและดี แก่โลกที่ใส่ร้ายป้ายสีกัญญา – ของขวัญจากหิมาลัยที่ทานประทานมาช่วยเบิกตาที่สามของมวลมนุษย์ – เป็นต้นผลไม่ต้องห้าม

ปมย้อนแย้งที่บิดขดตัวของมันผ่านจิตและสองมือของศิลปินรวบรวมอยู่ใน ‘สิงไล่หางงู’ เมื่อย้อนกลับสู่สภาพดิบเดิมของตนในวันเริ่มแรกของการผจญภัยกับเทคโนโลยี ขณะที่เขายืนมองหางงูที่กำลังเลื้อยจากไป ต้องถามว่าไม่ในมือของมนุษย์วานรนั้น เป็นอาวุธหรือไม่ทำของนักแสงบุญ? เขาช่างดูพิศวง รวากับถูกสะกดด้วยความไม่กล้าตัดสินใจ : เขาอาจวิงหาความรู้ต้องห้ามนั้น หรือเพียงแค่ไล่ตามสมองส่วนสัญชาตญาณอันเป็นมรดกจากรากเหง้าที่

เคยเป็นสัตว์เลื้อยคลาน หรือว่าเขาอาจกำลังไถ่มันไปให้พ้น และหมิ่นเหมินความใคร่รู้ที่จะผลักดันให้เขาพิชิตโลก พลังเช่นฆ่าความบริสุทธิ์ของตัวเอง แต่ผลไม่ต้องการห้ามจากหิมพานต์ของพระศิวะนำมาซึ่งการหลุดพ้น ละลายเขาออกจากบ่วง มานอนห้อยหัวและสุดท้ายจางหายไป แน่หนอนว่า ในโลกวัตถุแห่งโสตสัมผัส การตรัสรู้ย่อมเป็นผลไม่ต้องการห้ามสำหรับเรา

ปิยทัต : “ถ้าเราไม่ได้ลึ้มรสแอปเปิ้ลของแม่อีฟ เราก็จะไม่มีความคิดสร้างสรรค์ ไม่มีอาวุธ และไม่มีศิลปะด้วย เราถูกลงโทษตกจากสวรรค์ แต่ความรู้ต้องห้ามก็อาจลึ้มสู่เราด้วยสังขธรรม นำพาให้เราปลดปล่อยตัวเองจากบ่วงทั้งหลายทั้งปวง”

.....